

РЕШЕНИЕ

№ 840

гр. София, 08.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 24.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **5291** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 19 от 27.01.2012г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която по отношение на имот пл. № 000631, СО – район „П.“, [населено място], землището на яз. Искър, нанесен с идентификатор № 22472.7400.28, собственост на жалбоподателя в кадастралния регистър като собственик е вписана и държавата.

В жалбата жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед в оспорената ѝ част, поради несъответствие с материалния закон. Твърди, че притежава имота със съответен документ за собственост и е собственик на имота седем години преди издаването на АДС за него. Твърди, че има инвестиционни намерения спрямо имота, че същият не е бил в процедура по отчуждаване, поради и което незаконосъобразно като собственик на имота е записана и държавата. Иска оспорената заповед да бъде отменена в оспорената ѝ част и преписката да бъде върната за вписване като собственик в кадастралния регистър на имот идентификатор № 22472.7400.28 само и единствено жалбоподателя. Претендира разноски.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител юрк. М., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед е издадена при правилното приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Иска жалбата

да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Министерство на околната среда и водите, чрез министъра, представляван от процесуалния си представител В., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед е издадена при правилното приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Държавата, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройството, с представени писмени бележки изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед е издадена при правилното приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че от приетата по делото СТЕ безспорно се установява, че имота на жалбоподателя идентификатор № 22472.7400.28 изцяло попада в „Санитарно – охранителната зона – пояс I – ви на язовир Искър”, който пък от своя страна попада в имота актуван с АДС № 07726 от 18.05.2011г. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Жалбата е подадена в срок, тъй като оспорената заповед е обнародвана в ДВ бр. 16 от 24.02.2012г., а жалбата е подадена на 23.03.2012г., макар и до некомпетентния орган, т.е. в 30 дневния срок по чл. 49 ал. 2 от ЗКИР, тъй като жалбата се счита редовно подадена и пред некомпетентен орган. Същата е препратена на компетентния орган, при който също е постъпила в срока за оспорване, тъй като месец февруари имаше 29 дни, а 25 март 2012г. е бил неделя, т.е. срокът за оспорване на заповедта е изтекъл в първия работен ден след това – 26.03.2012г., в който жалбата е стигнала при компетентния орган. Жалбата е подадена от страна – заинтересована от оспорването на акта в оспорената част и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата в тази ѝ част е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в това производство е собственик по силата на представен по делото нотариален акт № 041, том I, дело № 038 от 2004г. на нотариус Л. З. с район на действие СРС на следния недвижим имот: поземлен имот с номер 000631, находящ се в землището на язовир Искър, общ. П., м. „Голченица” целият с площ 10,744 дка, който имот е нанесен в одобрената с оспорената заповед кадастрална карта като имот с идентификатор № 22472.7400.28. В удостоверение изх. № 422 от 12.03.2005г. на Началника на ОСЗГ – П. имот № 631, яз. Искър не попада в санитарно – охранителната зона – пояс А на язовира. За посочения имот с акт № 36 от 18.03.2005г. на ОДЗГ е променено предназначението на земята. Със заповед № РД – 09 – 50 – 1249 от 23.11.2005г. на Главния архитект на С. е одобрен план за застрояване на ПИ № 000631 с предназначение „за мотел” съгласно приложен проект към заповедта.

С АДС № 07726 от 18.05.2011г. е актуван като държавна собственост следния имот – „санитарно – охранителна зона – пояс I - ви” на язовир Искър с площ от 2 234,216 дка. Със Заповед № РД – 16 – 4 от 19.02.2008г. на изпълнителният директор на АГКК е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „П.”, включително района на яз. Искър, в района на който се намира имотът на жалбоподателя. По делото не са представени доказателства да е подавано възражение срещу приетата кадастрална карта и кадастрален регистър.

С протокол № КД – 10 – 23 – 73 от 17.12.2009г. е приета кадастралната карта и

кадастралните регистри за СО – район „П.“, [населено място] и язовир Искър.

Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните единична и допълнителна СТЕ, които съдът кредитира изцяло като изготвени от лице със съответна техническа компетентност, при направени съответни справки и оглед и измервания на място. От основната СТЕ се установява, че имотът на жалбоподателя пл. № 000631, нанесен в кадастралната карта като имот с идентификатор № 22472.7400.28 попада в „Санитарно – охранителната зона – пояс I” на язовир Искър, актувана с АДС № 07726 от 18.05.2011г., а именно установява се, че имотът на жалбоподателя попада изцяло в имота актуван с АДС № 07726 от 18.05.2011г.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед, в оспорената ѝ част, е издадена и в съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 30 ал. 2 от ЗКИР „Кадастралният регистър на недвижимите имоти - обект на кадастъра съдържа: 1. основните данни за имота по чл. 27 ал. 1 без данните за граници на поземлен имот и очертание на сграда; 2. данните по чл. 61 ал. 1 т. 1 – 11 за собственика на недвижимия имот и за акта, от който собственикът черпи правото си; 3. данните по чл. 62 ал. 1 т. 1 – 4 за другите вещни права върху недвижимия имот; 4. номера на партидата на имота в имотния регистър

”. Видно от цитираното в кадастралния регистър следва да се посочат данните за собственика на недвижимия имот и съответно акта, от който черпи права. В кадастралния регистър следва да се посочат всички лица, за които в книгите по вписвания има данни, че са носители на вещни права върху даден имот, както и да се посочат техните документи за собственост, независимо от това дали са конкуриращи помежду си. Административният орган няма право да преценява кому принадлежи правото на собственост върху имотите при наличие на конкуриращи се титули за собственост. В конкретния случай от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че и жалбоподателят има титул за собственост и заинтересованата страна има титул за собственост върху имота, предмет на оспорената заповед в оспорената ѝ част. От СТЕ безспорно се установи, че имота на жалбоподателя нанесен с идентификатор № 22472.7400.28 попада върху в „Санитарно – охранителната зона – пояс I” на язовир Искър, актувана с АДС № 07726 от 18.05.2011г., а именно установява се, че имотът на жалбоподателя попада изцяло в имота актуван с АДС № 07726 от 18.05.2011г. В тази връзка настоящият състав намира, че са налице конкуриращи се титули за собственост, като обаче това кой е по – рано издаден, кой по – късно, е неотнормено към производството по създаване на кадастралния регистър. Това е отнормено към производството по разрешаването на евентуално възникнал спор за собственост. Във връзка с изложеното по – горе, когато е налице такава хипотеза

административният орган няма правомощието да преценява конкуриращите се титули за собственост и по този начин да разрешава спора за собственост. В тези случай за административния орган възниква задължението да запише в кадастралния регистър данните за всяко лице което се е легитимирало като собственик и съответния акт, от който то черпи права, което и е направил в конкретния случай.

На следващо място неотнормирани към това производство са наведените възражения, че жалбоподателят има инвестиционни намерения спрямо имота, както и че не е проведено отчуждително производство. Това е така, тъй като съгласно цитираните по – горе разпоредби административният орган трябва да запише в кадастралния регистър всеки легитимирал се с акт за собственост. В конкретния случай освен това нито се твърди, нито има доказателства и между страните е безспорно, че не е налице отчуждително производство, а само са налице конкуриращи се титули за собственост.

Въз основа с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 18 – 19 от 27.01.2012г. на Изпълнителния Директор на АГКК в оспорената ѝ в част, е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон и като такава следва да бъде оставена в сила, а жалбата – отхвърлена.

Предвид изхода от делото настоящият състав намира за неоснователно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски, поради което същото не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 19 от 27.01.2012г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастр (АГКК), в частта с която по отношение на имот пл. № 000631, СО – район „П.“, [населено място], землището на яз. Искър, нанесен с идентификатор № 22472.7400.28, собственост на жалбоподателя в кадастралния регистър като собственик е вписана и държавата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

